

Bernard Rootmensen keek voorbij de woestijn

In memoriam

Lodewijk Born

Duivendrecht | Afgelopen woensdag is ds. Bernard Rootmensen overleden. Bernardus Hendrikus Rootmensen werd geboren op 22 mei 1939 in Schoonebeek. Hij studeerde theologie aan de Vrije Universiteit in Amsterdam en werd in 1971 gereformeerd predikant te Valkenswaard. Daarna was hij studentenpredikant te Amsterdam (1978), tot zijn emeritaat in 2004.

Rootmensen was bij het grote publiek bekend door enkele boeken. Het bekendste daarvan was *40 woorden in de woestijn* (1988). In dat boek beschreef hij de secularisatie van de kerken en de samenleving. Volgens Rootmensen was er sprake van een overgangstijd, een soort niemandsland tussen een afbrokkelende traditie en een toekomst die nog geen vaste vorm had aangenomen.

De schrijver verbond al deze gedachten met het woestijnmotief uit de Schriften. Zijn conclusie was 'dat we door de woestijn heen moeten, alvorens een vernieuwing van geloof, kerk en cultuur kan plaatsvinden'. Het boek dat door Meinema werd uitgegeven, haalde liefst twaalf drukken en werd veel gebruikt op gespreksgroepen en leerhuizen. De laatste herdruk was in 1997. „Eigenlijk heeft dat boek nog niets aan actualiteit ingeboet”, aldus uitgever Esther van der Panne van Meinema. Rootmensen was tot tien jaar geleden ook een van de adviseurs van Meinema. De vorig jaar overleden Kees Korenhof was zijn vaste uitgever.

Rootmensen legde zich niet neer

bij een kerk die zich bevindt in crisis, zo typeert journalist en recensent Tjerk de Reus hem. „Hij was gemotiveerd om een uitweg te vinden. Maar dan moeten we eerst erkennen dat we een probleem hebben, zei hij. Vluchtwegen waren heilloos, vond hij.”

Rootmensen vond bij de pakken neerzitten zinloos. „Daarom heette zijn boek *40 woorden in de woestijn* ook een 'werkboek voor de gemeente'. Geen lamlendigheid, maar aan het werk: luisteren naar elkaar en naar verhalen die de traditie ons aanreikt.”

Na zijn eerste boek volgde *Oases in de woestijn. Over spiritualiteit en ruimte om te leven. Een pleidooi voor blikverruim*

Hij gaf een helikoptervisie op de tijd waarin we leefden. Rootmensen was inspirerend en troostend

ming (1993). Daar verschenen drie drukken van. Een ander bekend boek was *Waar het op aankomt* uit 1998, wat hij zag als de voltooiing van een drieluik. Zijn laatste bijdrage verscheen in *De Bijbel spiritueel* (2004).

Rootmensen zag altijd mogelijkheden in tijden van crisis, de woestijn

ervaring van de kerk was nodig voor een nieuwe toekomst. Hij keek voorbij de woestijn.

‘Hij inspireerde als betrokken studentenpredikant in Amsterdam generaties studenten en veel anderen binnen en buiten de kerk’, zo schetsen voorzitter J. Charlotte Venema (Protestantse Kerk Amsterdam) en studentenpredikant Riekje van Osnabrugge (Studentpastoraat Amsterdam) hem.

Keizersgrachtkerk

Rootmensen ging in zijn werkzame periode (tot 2003) bijna maandelijks voor in de Keizersgrachtkerk in Amsterdam. „Hij was heel erg geliefd vanwege zijn boeken. Het was een man die vrij van papier sprak en daarbij een grote mate van helderheid en betrokkenheid toonde. Je kunt zeggen dat hij een speciale manier van preken had. Hij gaf een helikoptervisie op de tijd waarin we leefden. Hij was inspirerend en troostend, humoristisch en verhelderend, maatschappelijk betrokken maar evenzeer heel persoonlijk”, aldus ds. Gerhard Scholte van de Keizersgrachtkerk.

In de jaren zeventig was hij als rechterhand van ds. Eduard Pijlman al in de Keizersgrachtkerk aanwezig. Scholte: „Toen hij na zijn predikantschap in Valkenswaard opnieuw naar Amsterdam kwam voor het studentenpastoraat, is de band met de Keizersgrachtkerk er alleen maar hechter door geworden. We bewaren vele herinneringen aan Bernard en erkennen dat zijn aanwezigheid in ons midden onze traditie onvergetelijk heeft verrijkt.”

Bernard Rootmensen werd 74 jaar. De uitvaart is vandaag in Ouderkerk aan de Amstel.